

Î N C H E I E R E

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova
Judecători – Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎI ”E.M. Timofei”, în persoana administratorului Elena Timofei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI ”E.M. Timofei”, în persoana administratorului Elena Timofei către SRL ”Șilovmob”, privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017 și deciziei suplimentare al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de ÎI ”E.M. Timofei”, în persoana administratorului Elena Timofei, menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 mai 2016 și încasat de la apelantă în beneficiul intimatului cheltuielile de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 28 ianuarie 2016, avocatul stagiar Grijuc Victor, în interesele ÎI „E.M. Timofei” a depus cerere de chemare în judecată către SRL ”Șilovmob”, cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil (pavilion comercial) situat pe adresa str. Ștefan cel Mare, 2, mun. Bălți. Cererea a fost completată prin depunerea unei cereri suplimentare la data de 21 aprilie 2015 de către administratorul ÎI „E.M. Timofei”.

În motivarea cererii, s-a invocat că, la data de 22 noiembrie 2014, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare între Timofei Elena, administratorul ÎI ”E.M. Timofei”, în calitate de vânzător și Șilov Iuri, administratorul SRL ”Șilovmob”, în calitate de cumpărător. Contractul a fost înregistrat sub nr. 11872 din 22.11.2014 de către notarul public Dimitriu Svetlana. Obiect al contractului a constituit un bun imobil (pavilion comercial) situat în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 2, cu suprafața totală de 18,7 m.p., suprafața comercială 17,1 m.p., volumul 43,0 m³, care aparține vânzătorului cu drept de proprietate privată în temeiul procesului-verbal de recepție finală nr. 1 din 02.06.2003.

Potrivit contractului de vânzare-cumpărare, cumpărătorul urma să achite vânzătorului suma de 30 000 lei pentru bunul imobil, preț inclus în suma de 10 000 euro pentru utilajul din pavilionul comercial. Suma de 10 000 euro rezultă din recipisa din 22.11.2014, care a fost scrisă și semnată de către Șilov Iuri, ultimul urma să achite Elenei Timofei suma de 10 000 euro în termen de 2 luni de la data semnării contractului de vânzare-cumpărare, însă încălcând atât prevederile contractuale, cât și condițiile din recipisă, pârâtul nu a achitat prețul pentru bunul imobil.

După semnarea contractului, Șilov Iurie urma să se adreseze la administrația SRL "Gările și Stațiile Auto" pentru perfectarea contractului de locațiune a suprafeței pe numele său, în continuare urma să achite atât chiria suprafeței cât și energia electrică și evacuarea deșeurilor, facturile care vin pentru pavilionul indicat supra. Deși pârâtul cunoștea despre acest fapt, de fiecare dată a dus reclamanta în eroare, spunându-i că nu dispune de timp, și a convins-o ca contractul de locațiune să rămână în continuare perfectat pe numele ei, promițându-i că în cel mai scurt timp va perfectă actele după dânsul și va achita facturile.

După cum a menționat reclamanta, fiind în relații bune cu Șilov Iurie și având încredere în el, a continuat să achite facturile lunare și anume factura din 30.09.2014 în sumă de 1144,36 lei, din 31.10.2014 în sumă de 1152,56, din 31.12.2014 în sumă de 1129,99 lei, din 28.02.2015 în sumă de 694,93 lei, din 31.01.2015 în sumă de 1107,42 lei și din 30.11.2014 în sumă de 1156,67 lei, iar în total în sumă de 6385,93 lei, pe care le-a achitat din cont propriu, însă care în opinia reclamantei urma să fie achitate de pârât, achitări care ultimul nu le-a făcut.

Abia în luna februarie 2015, după depunerea acțiunii în instanță Șilov Iuri, a perfectat contractul de locațiune perfectat pe numele său, drept urmare reclamanta a solicitat rezilierea contractului de vânzare-cumpărare din motiv că Șilov Iuri, nu a executat obligația contractuală.

Ulterior de către administratorul ÎI "E.M. Timofei", Elena Timofei a fost depusă cererea de chemare în judecată suplimentară, solicitând încasarea din contul pârâtului Șilov Iuri, administratorul SRL "Șilovmob" a sumei pentru achitarea locațiunii și altor servicii în mărime de 5280,32 lei.

În motivarea cererii, reclamanta a menționat că sumele ce au fost achitate de dânsa pentru locațiune și alte servicii comunale, după încheierea contractului de vânzare-cumpărare și folosirii de către pârât a pavilionul comercial în interese proprii, se confirmă prin facturile prezentate.

În ședința de judecată din 18 mai 2016, reclamanta printr-o cerere și-a concretizat cerințele, solicitând încasarea din contul pârâtului SRL "Șilovmob" în beneficiul ÎI "E.M. Timofei" a sumei pentru achitarea locațiunii și altor servicii în mărime de 3105,58 lei și a cheltuielilor de judecată.

În cererea respectivă, reclamanta suplimentar la cele invocate anterior, a menționat că potrivit facturilor: FA 3022947 din 30.11.2014 s-a achitat suma de 1573, 52 lei; FA 3023324 din 31.12.2014 s-a achitat suma de 1130 lei; FA 3023669 din 31.01.2015 s-a achitat numai 402,06 lei, rămânând restanța de 705, 36 lei; FA 3024174 din 28.02.2015 nu s-a achitat suma de 694,93 și suma restantă pentru luna ianuarie în mărime de 705,36 lei, în total 1400,29 și până la moment s-a creat o datorie față de întreprinderea "Gările și Stațiile Auto" în mărime de 2673,76 lei, incluzând în suma dată și penalitatea stabilită de ei. Deci reclamanta a achitat în total suma de 3105,58 lei.

În aceeași ședință de judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Aliona Rusnac, a renunțat la capătul de cerere, privind rezilierea contractului de vânzare-cumpărare.

Prin încheierea Judecătoriai Bălți din 23 mai 2016, s-a admis renunțarea reclamantei la capătul de cerere, privind rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil și s-a încetat procesul în această parte.

Prin hotărârea Judecătoriai Bălți din 23 mai 2016, s-a respins integral cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul stagiar Grijuc Victor, în interesele ÎI "E.M. Timofei", către SRL "Șilovmob" cu privire la încasarea sumei pentru

achitarea locațiunii și s-a încasat din contul reclamantei în beneficiul părâtei cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, s-a respins cererea de apel depusă de către ÎI "E.M Timofei" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 mai 2016.

Prin decizia suplimentară al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2017, s-a încasat din contul apelantei ÎI "E.M Timofei" în beneficiul intimatei SRL "Șilovmob" cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei.

La data de 17 mai 2017, ÎI "E.M. Timofei", în persoana administratorului Elena Timofei a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017 și deciziei suplimentare al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2017, solicitând casarea acestora și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie admisă.

În motivarea recursului declarat, ÎI "E.M. Timofei", în persoana administratorului Elena Timofei a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziilor a interpretat în mod eronat legea.

La data de 06 iulie 2017, SRL "Șilovmob" a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea recursului declarat ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referința la cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎI "E.M. Timofei", în persoana administratorului Elena Timofei, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care

evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurentei ÎI ”E.M. Timofei”, în persoana administratorului Elena Timofei.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎI ”E.M. Timofei”, în persoana administratorului Elena Timofei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Iuliana Oprea